

RADA EUROPEJSKA

Bruksela, 13 lipca 2010 r. (14.07)
(OR. en)

EUCO 13/1/10
REV 1

CO EUR 9
CONCL 2

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA**
17 CZERWCA 2010 r.

KONKLUZJE

Delegacje otrzymują w załączeniu poprawioną wersję konkluzji Rady Europejskiej (17 czerwca 2010 r.).

Wspólnym wysiłkiem UE stawiała czoła ogólnoświatowemu kryzysowi finansowemu, podejmując wszelkie konieczne działania, aby zapewnić stabilność unii gospodarczej i walutowej.

W szczególności w maju osiągnięto porozumienie w sprawie pakietu pomocowego dla Grecji, jak również europejskiego mechanizmu i instrumentu stabilizacji finansowej, nad którym prace zakończono w czerwcu. Kładziemy podwaliny pod znacznie solidniejszy model zarządzania gospodarczego. Nadal zobowiązujemy się do podejmowania wszelkich nieodzownych działań, aby nasze gospodarki mogły powrócić na ścieżkę trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.

W tym celu dzisiaj:

- przyjmujemy strategię „Europa 2020”, naszą nową strategię na rzecz zatrudnienia i inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Stanowi ona spójne ramy, które umożliwią Unii wykorzystanie wszystkich jej instrumentów i polityk, a państwom członkowskim – sprawniejsze podejmowanie skoordynowanych działań. Będzie ona wspierać skuteczne przeprowadzanie reform strukturalnych. Obecnie należy skoncentrować się na realizacji strategii; będziemy ten proces ukierunkowywać i monitorować. W najbliższych miesiącach przeprowadzimy dalsze dyskusje nad możliwością wykorzystywania konkretnych polityk, tak by uwolnić potencjał wzrostu UE, poczynawszy od polityk w zakresie innowacji i energii;*
- potwierdzamy naszą wspólną determinację, by zapewnić stabilność finansów publicznych, m.in. przez przyspieszenie – w uzasadnionych przypadkach – realizacji planów konsolidacji budżetowej;*
- potwierdzamy nasze zobowiązanie, by zapewnić stabilność finansową, poprzez eliminację luk w dziedzinie regulacji i nadzoru rynków finansowych, zarówno na szczeblu UE, jak i w ramach grupy G-20. Zgadząmy się szybko opracować kluczowe instrumenty ustawodawcze, tak by nowe organy nadzoru mogły rozpocząć prace od początku przyszłego roku, oraz przyjąć ambitne stanowisko, które UE zaprezentuje na szczycie w Toronto;*
- w pełni zgadzamy się, że istnieje pilna potrzeba wzmocnienia koordynacji naszych polityk gospodarczych. Uzgadniamy pierwsze kierunki dotyczące paktu stabilności i wzrostu oraz nadzoru budżetowego, jak również szerszego nadzoru makroekonomicznego. Oczekujemy na ostateczną wersję sprawozdania, które grupa zadaniowa przedstawi w październiku.*

I. NOWA EUROPEJSKA STRATEGIA NA RZECZ ZATRUDNIENIA I WZROSTU GOSPODARCZEGO

Sfinalizowanie strategii „Europa 2020” i wprowadzenie jej w życie

1. Rada Europejska zakończyła dziś prace nad nową strategią Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Zwiększając konkurencyjność, wydajność, potencjał wzrostu gospodarczego, spójność społeczną i konwergencję gospodarczą, strategia ta pomoże Europie wyjść z kryzysu silniejszą, tak wewnątrz, jak i na arenie międzynarodowej. Nowa strategia stanowi odpowiedź na wyzwanie polegające na konieczności zmiany kierunku polityki: przejścia od zarządzania kryzysowego do średniookresowych i długofalowych reform wspierających wzrost gospodarczy i zatrudnienie oraz zapewniających stabilność finansów publicznych, między innymi poprzez reformę systemów emerytalnych.
2. Państwa członkowskie są zdecydowane zapewnić stabilność budżetową i bezzwłocznie osiągnąć cele budżetowe. Będą w dalszym ciągu w zróżnicowanym tempie prowadziły konsolidację budżetową, biorąc pod uwagę zagrożenia zarówno budżetowe, jak i niebudżetowe. Kilka państw członkowskich wzmocniło ostatnio i przesunęło na wcześniejsze lata konsolidację budżetową. Wszystkie państwa członkowskie wyrażają gotowość, by w razie potrzeby podjąć dodatkowe działania w celu przyśpieszenia konsolidacji budżetowej. Pierwszeństwo powinny mieć te strategie konsolidacji budżetowej sprzyjające wzrostowi gospodarczemu, które skupiają się głównie na ograniczaniu wydatków. Za niezwykle ważne dla ułatwienia korekty budżetowej w perspektywie długofalowej należy uznać zwiększanie potencjału wzrostu gospodarczego.

3. Rada Europejska potwierdza pięć wymiernych celów UE (załącznik I), które stanowią będą wspólne wytyczne wskazujące państwom członkowskim i Unii kierunek działania w zakresie: promocji zatrudnienia, poprawy warunków sprzyjających innowacjom, badaniom i rozwojowi, wypełnienia naszych celów w zakresie zmiany klimatu i energii, poprawy poziomu edukacji i propagowania włączenia społecznego, w szczególności przez ograniczanie ubóstwa. Wyraża zgodę na kwantyfikację wskaźników w zakresie edukacji i włączenia społecznego / ubóstwa w kształcie uzgodnionym przez Radę. Zatwierdza w sensie politycznym zintegrowane wytyczne w sprawie polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia, które zostaną formalnie przyjęte po wydaniu przez Parlament Europejski opinii dotyczącej drugiej z tych polityk. Wytyczne będą w dalszym ciągu podstawą wszelkich zaleceń dla poszczególnych krajów, które Rada może wystosować do państw członkowskich. Zalecenia te muszą być w pełni zgodne z odpowiednimi postanowieniami Traktatu i przepisami UE oraz nie mogą one naruszać kompetencji państw członkowskich, np. w obszarach takich jak edukacja.
4. Państwa członkowskie muszą teraz we własnym zakresie podejmować działania zmierzające do wdrożenia tych priorytetów polityki. Powinny one, w ścisłej współpracy z Komisją, szybko opracować ostateczne cele krajowe, z uwzględnieniem sytuacji wyjściowych i krajowych uwarunkowań poszczególnych państw członkowskich oraz w zgodzie z ich krajowymi procedurami decyzyjnymi. Powinny także rozpoznać główne przeszkody ograniczające wzrost gospodarczy i wskazać w krajowych programach reform, jak zamierzają sobie z nimi poradzić. Postępy na drodze do osiągnięcia wymiernych celów będą przedmiotem regularnych przeglądów.
5. Wszystkie wspólne polityki, w tym wspólna polityka rolna i polityka spójności, powinny wspierać tę strategię. Zrównoważony, wydajny i konkurencyjny sektor rolny wniesie istotny wkład w tę nową strategię z uwzględnieniem istniejącego na obszarach wiejskich potencjału wzrostu gospodarczego i zatrudnienia przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji. Rada Europejska podkreśla znaczenie propagowania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz rozwijania infrastruktury, by przyczynić się do powodzenia nowej strategii. Należy w pełni wykorzystać zewnętrzny wymiar strategii, w szczególności dzięki wykorzystaniu strategii dotyczącej handlu, którą Komisja przedstawi do końca roku. Wysiłki powinny być skierowane na usuwanie głównych przeszkód powstrzymujących wzrost na szczeblu UE, w tym przeszkód związanych z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego oraz infrastrukturą, a także na uwzględnienie potrzeby wypracowania wspólnej polityki energetycznej oraz nowej ambitnej polityki przemysłowej.

6. Zwłaszcza europejski jednolity rynek wymaga przejścia do nowego etapu z pomocą szerokiego wachlarza inicjatyw. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje sporządzone przez Mario Montiego sprawozdanie na temat nowej strategii dla jednolitego rynku i wyrażony przez Komisję zamiar przedstawienia w następstwie tego sprawozdania konkretnych propozycji. Rada Europejska powróci do tej kwestii w grudniu 2010 roku.
7. W następstwie przedstawienia przez Komisję pierwszego projektu przewodniego dotyczącego „Europejskiej agendy cyfrowej” Rada Europejska zatwierdza ustanowienie ambitnego harmonogramu działań opartego na konkretnych propozycjach i wzywa wszystkie instytucje do zaangażowania się w jego pełną realizację, w tym w utworzenie w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego do 2015 roku. Komisja jest proszona o złożenie, do końca 2011 roku, sprawozdania z postępów, jakie osiągnięto w tym zakresie.
8. Rada Europejska oczekuje przedstawienia innych projektów przewodnich przed końcem bieżącego roku.

Poprawa zarządzania gospodarczego

9. Kryzys ujawnił wyraźne słabości naszego systemu zarządzania gospodarczego, szczególnie w kwestii nadzoru budżetowego oraz szerszego nadzoru makroekonomicznego. Wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej jest zatem kluczowym i pilnym priorytetem.
10. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie przewodniczącego grupy zadaniowej ds. zarządzania gospodarczego i wyraża zgodę na pierwszy zestaw wytycznych.

11. Należy w pełni wdrożyć obowiązujące przepisy w zakresie dyscypliny budżetowej. W odniesieniu do zaostrzania tych przepisów Rada Europejska zgadza się co do następujących wytycznych:
- a) wzmocnienia zarówno prewencyjnej, jak i korygującej części paktu stabilności i wzrostu przez stosowanie sankcji związanych ze ścieżką konsolidacji prowadzącą do osiągnięcia celu średniookresowego; będą one przedmiotem przeglądu, tak by system był spójny i progresywny oraz zapewniał równe warunki dla wszystkich państw członkowskich. Należy odpowiednio uwzględnić szczególną sytuację państw członkowskich będących członkami strefy euro, a odpowiednie zobowiązania państw członkowskich wynikające z Traktatów będą w pełni przestrzegane;
 - b) nadania – w ramach nadzoru budżetowego – bardziej priorytetowego znaczenia kwestii poziomów i ewolucji zadłużenia oraz ogólnej stabilności, zgodnie z pierwotnymi założeniami paktu stabilności i wzrostu;
 - c) począwszy od 2011 roku, w kontekście tzw. „europejskiego okresu oceny”, przedstawiania wiosną Komisji programów stabilności i konwergencji na najbliższe lata, przy uwzględnieniu krajowych procedur budżetowych;
 - d) zagwarantowania posiadania przez wszystkie państwa członkowskie krajowych reguł budżetowych i średniookresowych ram budżetowych zgodnych z paktem stabilności i wzrostu; Komisja i Rada powinny oceniać skutki tych przepisów;
 - e) zapewnienia wysokiej jakości danych statystycznych, kluczowych dla prawidłowego prowadzenia polityki budżetowej i nadzoru budżetowego; urzędy statystyczne powinny dostarczać stosownych danych w sposób w pełni niezależny.
12. W odniesieniu do nadzoru makroekonomicznego Rada zgadza się co do następujących wytycznych:
- a) opracowania tabeli wyników, która służyć będzie lepszej ocenie zmian i zakłóceń konkurencyjności oraz umożliwi wczesne wykrycie destabilizujących i niebezpiecznych trendów;
 - b) opracowania skutecznych ram nadzoru odzwierciedlających szczególną sytuację państw członkowskich będących członkami strefy euro.
13. Rada Europejska zwraca się do grupy zadaniowej oraz do Komisji, by szybko prowadziły dalsze prace nad tymi wytycznymi i przygotowały ich wdrożenie. Rada Europejska oczekuje otrzymania na posiedzeniu w październiku 2010 roku sprawozdania końcowego grupy zadaniowej obejmującego cały zakres jej mandatu.

Regulacja w zakresie usług finansowych

14. Należy pilnie dokończyć niezbędne reformy służące przywróceniu dobrej kondycji i stabilności europejskiego systemu finansowego. Należy zapewnić odporność i przejrzystość sektora bankowego. Osiągnięcie postępu w ciągu następnych kilku miesięcy będzie miało zasadnicze znaczenie. Rada Europejska zgadza się, aby wyniki przeprowadzanych obecnie przez organy nadzoru bankowego testów warunków skrajnych zostały podane do wiadomości publicznej najpóźniej w drugiej połowie lipca. W komunikacie Komisji z 2 czerwca 2010 r. pt. „Regulacja usług finansowych dla zapewnienia zrównoważonego wzrostu” przedstawia się kompleksowy wykaz inicjatyw, które należy podjąć i zakończyć do końca roku 2011. UE musi wykazać determinację w tworzeniu bezpieczniejszego, zdrowszego, bardziej przejrzystego i odpowiedzialnego systemu finansowego.
15. W szczególności Rada Europejska:
- a) wzywa Radę i Parlament Europejski do szybkiego przyjęcia wniosków ustawodawczych w sprawie nadzoru finansowego, aby od początku 2011 roku prace mogły podjąć Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego oraz trzy europejskie organy nadzoru;
 - b) wzywa do osiągnięcia jeszcze przed latem porozumienia w sprawie wniosku ustawodawczego dotyczącego zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz do szybkiej analizy wniosku Komisji w sprawie poprawy nadzoru UE nad agencjami ratingowymi;
 - c) oczekuje na zapowiedziane przez Komisję wnioski w sprawie rynków instrumentów pochodnych, a zwłaszcza na właściwe środki dotyczące tzw. krótkiej sprzedaży (zwłaszcza „nagiej” krótkiej sprzedaży) oraz instrumentów pochodnych służących przenoszeniu ryzyka kredytowego.
16. Rada Europejska zgadza się, że państwa członkowskie powinny wprowadzić system opłat i podatków nakładanych na instytucje finansowe, aby zapewnić równy podział obciążenia i określić zachęty służące ograniczeniu ryzyka systemowego¹. Takie opłaty lub podatki powinny być częścią struktury wiarygodnego rozwiązania ramowego. Pilnie potrzebne są dalsze prace nad ich głównymi aspektami; należy starannie zbadać kwestie równości reguł gry oraz łączne skutki zastosowania różnych środków regulacyjnych. Rada Europejska zwraca się do Rady i Komisji o dalsze prowadzenie tych prac oraz o złożenie w tej sprawie sprawozdania w październiku 2010 roku.

¹ Republika Czeska zastrzega sobie prawo do niewprowadzania tych środków.

II. SZCZYT GRUPY G-20 W TORONTO

17. Reakcja Unii na kryzys musi być nadal koordynowana na szczeblu globalnym, aby zapewnić spójność zastosowanych środków w wymiarze międzynarodowym. Działania, jakie Unia podejmuje w celu poprawy konkurencyjności, skonsolidowania finansów publicznych i zreformowania swojego sektora finansowego, umożliwią przedstawienie na zbliżającym się szczycie grupy G-20 zdecydowanego stanowiska w sprawie podobnych działań międzynarodowych. UE powinna przewodzić staraniom na rzecz wypracowania globalnego podejścia w sprawie wprowadzenia systemów opłat i podatków nakładanych na instytucje finansowe w celu zapewnienia równych reguł gry na całym świecie; UE będzie stanowczo broniła tego stanowiska w rozmowach z partnerami z grupy G-20. W związku z tym należy analizować kwestię wprowadzenia globalnego podatku od transakcji finansowych i nadal prowadzić prace w tym zakresie.
18. Z myślą o szczycie w Toronto Rada Europejska potwierdza kierunki uzgodnione przez Radę i zawarte w mandacie na posiedzenie ministerialne w Pusanie. Mając na uwadze poważne ryzyko, jakie dla stabilności finansów publicznych stanowiłoby późne odejście od nadzwyczajnych budżetowych środków stymulacyjnych, grupa G-20 powinna uzgodnić skoordynowaną i zróżnicowaną strategię wyjścia w celu zapewnienia stabilności finansów publicznych. Wszystkie duże gospodarki muszą wnieść swój udział, aby zrealizować uzgodnione cele solidnego, trwałego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Grupa G-20 musi ponownie potwierdzić swoje zaangażowanie na rzecz reformy systemu finansowego i w sposób konsekwentny i skoordynowany poczynić szybkie postępy w szerokim zakresie działań uzgodnionych w Pittsburghu, by wzmocnić odporność i przejrzystość systemu finansowego, także przez lepszej jakości kapitał dodatkowy i nowe wymogi dotyczące płynności. Jeżeli chodzi o Międzynarodowy Fundusz Walutowy, należy zweryfikować kwoty udziałowe w ramach szerszego pakietu kwestii zarządzania tym funduszem, z uwzględnieniem wszystkich elementów uzgodnionych w Pittsburghu i Stambule oraz doprowadzić te kwestie do końca w ramach jednolitego i kompleksowego pakietu do listopada 2010 roku.

III. MILENIJNE CELE ROZWOJU

19. Zbliżające się posiedzenie plenarne ONZ na wysokim szczeblu w sprawie milenijnych celów rozwoju stanowi niepowtarzalną okazję do wzmożenia naszych zbiorowych starań i umocnienia partnerstw z krajami rozwijającymi się w celu wyeliminowania ubóstwa, głodu i nierówności na świecie. Konkluzje przyjęte przez Radę w dniu 14 czerwca określają zdecydowane stanowisko Unii Europejskiej na to posiedzenie.
20. Unia Europejska nadal zdecydowanie wspiera osiągnięcie celów milenijnych w skali globalnej do 2015 roku. Będzie to możliwe, jeśli wszyscy partnerzy wykażą się silną wolą polityczną, dokonają koniecznych zmian w prowadzonej polityce i podejmą konkretne działania. Unia Europejska wzywa uczestników posiedzenia plenarnego na wysokim szczeblu do uzgodnienia konkretnych działań mających na celu: zwiększanie odpowiedzialności krajów rozwijających się za własne sprawy, skoncentrowanie wysiłków, poprawę skuteczności prowadzonych polityk, pozyskiwanie większych i bardziej przewidywalnych źródeł finansowania rozwoju, w tym innowacyjnych źródeł finansowania, oraz skuteczniejsze wykorzystywanie zasobów rozwojowych. Rada Europejska potwierdza swoje zobowiązanie do osiągnięcia do 2015 roku celów w zakresie pomocy rozwojowej ustalonych w konkluzjach z czerwca 2005 roku. Rada Europejska zgadza się corocznie podejmować tę kwestię na podstawie sprawozdania Rady.

IV. ZMIANA KLIMATU

21. Rada Europejska odnotowuje komunikat Komisji, w którym przeanalizowano możliwości zwiększenia celu, jakim jest redukcja emisji gazów cieplarnianych o 20%, oraz oceniono ryzyko ucieczki emisji. Zgodnie z konkluzjami Rady z 11 czerwca Komisja podejmie dalsze analizy, w tym w kwestii skutków dla poszczególnych państw członkowskich, a Rada dokona dalszej analizy kwestii poruszonych w komunikacie. Jak wykazano w sprawozdaniu Rady ECOFIN, UE i jej państwa członkowskie poczyniły postępy w realizacji zobowiązań w ramach szybko uruchamianego finansowania na rok 2010 i na konferencji w Cancún przedstawią skoordynowane sprawozdanie z poczynionych postępów. Rada Europejska powróci do kwestii związanych ze zmianą klimatu na jesieni, przed konferencją w Cancún.

V. INNE KWESTIE

22. Rada Europejska wyraża uznanie dla pracy wykonanej przez **grupę refleksji**. Sprawozdanie grupy zatytułowane „Projekt Europa 2030 – wyzwania i szanse” będzie stanowiło istotny wkład w działania Unii Europejskiej w przyszłości.
23. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte we wdrażaniu **Europejskiego paktu o imigracji i azylu** oraz zatwierdza konkluzje Rady z 3–4 czerwca.
24. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje opinię Komisji w sprawie wniosku **Islandii** o członkostwo w UE oraz zalecenie, by rozpoczęto negocjacje w sprawie przystąpienia. Po rozpatrzeniu wniosku na podstawie opinii oraz konkluzji z grudnia 2006 roku na temat odnowionego konsensu w sprawie rozszerzenia, Rada stwierdza, że Islandia spełnia kryteria polityczne ustalone na posiedzeniu Rady Europejskiej w Kopenhadze w roku 1993, i że należy rozpocząć negocjacje o przystąpieniu.
25. Rada Europejska zwraca się do Rady o przyjęcie ogólnych ram negocjacji. Przypomina, że celem negocjacji będzie całościowe przyjęcie przez Islandię dorobku prawnego UE i zapewnienie całkowitego jego wdrożenia i egzekwowania, z uwzględnieniem dotychczasowych zobowiązań – takich jak te określone przez Urząd Nadzoru EFTA na mocy porozumienia EOG – oraz pozostałych słabszych stron określonych w opinii Komisji; obejmują one także obszar usług finansowych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Islandii do zajęcia się tymi sprawami i wyraża przekonanie, że Islandia będzie aktywnie działać na rzecz rozwiązania wszystkich nierozstrzygniętych kwestii. Rada Europejska potwierdza, że negocjacje będą się opierać na kryteriach merytorycznych dotyczących Islandii oraz że tempo tych negocjacji będzie zależeć od czynionych przez Islandię postępów w spełnianiu wymagań przedstawionych w ramach negocjacyjnych, w których będą ujęte m.in. powyższe wymagania.
26. Rada Europejska gratuluje **Estonii** osiągnięcia konwergencji w wyniku jej racjonalnej polityki gospodarczej i finansowej oraz z zadowoleniem przyjmuje spełnienie przez Estonię wszystkich zawartych w Traktacie kryteriów konwergencji. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, by Estonia przyjęła euro z dniem 1 stycznia 2011 r.

27. Rada Europejska przyjmuje oświadczenie w sprawie **Iranu** (załącznik II).
28. Potwierdzając poprzednie konkluzje z grudnia 2008 roku i czerwca 2009 roku oraz w następstwie decyzji z grudnia 2009 roku o przeprowadzeniu analizy środków przejściowych dotyczących dodatkowych 18 miejsc w **Parlamencie Europejskim** do końca jego bieżącej kadencji (lata 2009–2014), Rada Europejska przyjmuje decyzję (dok. EUCO 11/10) o rozpoczęciu procedury w celu przyjęcia tych środków.

NOWA EUROPEJSKA STRATEGIA NA RZECZ ZATRUDNIENIA I WZROSTU
GOSPODARCZEGO
WYMIERNE CELE UE

- dążenie do osiągnięcia wskaźnika zatrudnienia na poziomie 75% wśród kobiet i mężczyzn w wieku 20–64 lat, w tym poprzez zwiększanie zatrudnienia młodzieży, osób starszych i pracowników nisko wykwalifikowanych oraz skuteczniejszą integrację legalnych migrantów;
 - poprawa warunków prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej, w szczególności w celu zwiększenia inwestycji publicznych i prywatnych w tym sektorze łącznie do poziomu 3% PKB; Komisja opracuje wskaźnik, który będzie odzwierciedlał intensywność działalności badawczo-rozwojowej i innowacyjnej;
 - zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z poziomami z roku 1990; zwiększenie do 20% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii; oraz dążenie do zwiększenia efektywności energetycznej o 20%;
- UE zdecydowana jest podjąć decyzję o osiągnięciu do 2020 roku 30-procentowej redukcji emisji w porównaniu z poziomami z 1990 roku, co stanowi warunkową ofertę na rzecz globalnego i kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po 2012 roku, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji, a kraje rozwijające się podejmą działania adekwatne do swoich zobowiązań i możliwości;

- podniesienie poziomu wykształcenia, zwłaszcza poprzez dążenie do zmniejszenia odsetka osób zbyt wcześnie kończących naukę do poniżej 10% oraz poprzez zwiększenie do co najmniej 40% odsetka osób w wieku 30–34 lat mających wykształcenie wyższe lub równoważne;¹
 - wspieranie włączenia społecznego, zwłaszcza przez ograniczanie ubóstwa, mając na celu wydzwignięcie z ubóstwa lub wykluczenia społecznego co najmniej 20 milionów obywateli.²
-

¹ Unia Europejska podkreśla, że określanie i realizowanie celów ilościowych w dziedzinie edukacji leży w gestii państw członkowskich.

² Tę grupę określa się jako liczbę osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem według następujących trzech wskaźników: zagrożenie ubóstwem, deprywacja materialna, gospodarstwa domowe bez osób pracujących, pozostawiając państwom członkowskim swobodę w ustalaniu krajowych wartości docelowych na podstawie najbardziej przydatnych wskaźników, z uwzględnieniem krajowych uwarunkowań i priorytetów.

OŚWIADCZENIE W SPRAWIE IRANU

1. Rada Europejska podkreśla swój rosnący niepokój w związku z realizacją przez Iran programu jądrowego i wyraża uznanie z powodu przyjęcia przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji nr 1929 wprowadzającej nowe środki ograniczające przeciwko Iranowi.
2. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje niedawne starania poczynione przez Brazylię i Turcję mające na celu zapewnienie postępów w pracach nad porozumieniem w sprawie teherańskiego reaktora badawczego, które w październiku 2009 roku zaproponowała Iranowi MAEA. Zadowalające porozumienie z Iranem w sprawie tego reaktora mogłoby stanowić jeden ze sposobów budowy zaufania. Rada Europejska podkreśla jednak, że nie rozwiąże to zasadniczej kwestii związanej z irańskim programem jądrowym. Rada Europejska apeluje do Iranu o przystąpienie do negocjacji na temat jego programu jądrowego.
3. Rada Europejska potwierdza prawa i obowiązki Iranu wynikające z Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej. Rada Europejska wyraża głębokie ubolewanie w związku z tym, że Iran nie skorzystał z licznych oferowanych mu okazji do rozwiania obaw społeczności międzynarodowej dotyczących charakteru jego programu jądrowego. Podjęta przez Iran decyzja o wzbogacaniu uranu do poziomu 20 procent – wbrew jego międzynarodowym zobowiązaniom wynikającym z rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i Rady Gubernatorów MAEA – sprawiła, że obawy te nasiliły się. W tym zakresie Rada Europejska odnotowuje ostatnie sprawozdanie MAEA z dnia 31 maja.

4. W tej sytuacji nieuniknione stało się wprowadzenie nowych środków ograniczających. Rada Europejska, przywołując swoje oświadczenie z dnia 11 grudnia 2009 r. i na podstawie prac następnie podjętych przez Radę do Spraw Zagranicznych, zwraca się do Rady do Spraw Zagranicznych o przyjęcie na następnym posiedzeniu środków wykonawczych odnoszących się do środków zawartych w rezolucji nr 1929 Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz środków towarzyszących, z myślą o poparciu rozwiązania – na drodze negocjacji – wszystkich pozostałych kwestii dotyczących opracowywania przez Iran technologii sensytywnych służących rozwijaniu programu jądrowego i w zakresie pocisków. Negocjacje powinny skupiać się na handlu, szczególnie technologiami podwójnego zastosowania, oraz na dalszych ograniczeniach ubezpieczania handlu, a także na sektorze finansowym ze szczególnym uwzględnieniem zamrażania aktywów kolejnych irańskich banków oraz restrykcji w zakresie bankowości i ubezpieczeń; powinno się w nich także uwzględnić irański sektor transportu, zwłaszcza Linie Żeglugową Islamskiej Republiki Iranu (IRISL) oraz jej spółki zależne i spółkę zajmującą się lotniczym przewozem ładunków, kluczowe sektory przemysłu gazowego i naftowego, z zastosowaniem zakazu nowych inwestycji, pomocy technicznej i transferu technologii, sprzętu i usług związanych z tym obszarami, w szczególności z rafinacją, upłynnianiem i technologią w zakresie skroplonego gazu ziemnego; a także nowe zakazy wydawania wiz i zamrażanie aktywów, szczególnie w stosunku do Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej (IRGC).
5. Rada Europejska ponownie potwierdza zobowiązanie Unii Europejskiej do wypracowania dyplomatycznego rozwiązania kwestii programu jądrowego Iranu. Rada Europejska wzywa Iran do wykazania woli budowania zaufania społeczności międzynarodowej i do odpowiedzi na zaproszenie do wznowienia negocjacji; Rada potwierdza aktualność propozycji przedstawionych Iranowi w czerwcu 2008 roku.
6. Potrzebne są poważne negocjacje na temat programu jądrowego Iranu i innych kwestii istotnych dla obu stron. Rada Europejska podkreśla, że wysoka przedstawiciel UE do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa jest gotowa wznowić rozmowy na ten temat.